



Lopotník



Občasník o minulosti a přítomnosti nejen naší obce
Ročník XI číslo 2/2011



Vydává Obecní úřad v Klopotovících. Redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č.j. E 16862. náklad 150 výtisků. Dodáváno domácnostem v obci zdarma.

Společenská kronika



Základní organizace Českého svazu žen pořádala v sobotu dne 29. ledna 2011 již tradiční Babský bál. K tanci a poslechu hrála skupina Duo z Přerova. Ženy byly s účastí spokojeny a uspořádaly dne 5. února dětský karneval.



Fotografie pořídily paní Vladimíra Lehká – Bukvová a slečna Veronika Nesvadbíková. Sbor dobrovolných hasičů uspořádal Hasičský ples dne 12. února. Z této akce fotografie nemáme.





Pan JuDr. Jan Kux vypráví o svých posledních cestách na Rusi.



Zprávy z radnice

Usnesení 2. veřejného zasedání zastupitelstva obce ze dne 28. prosince 2010

Zastupitelstvo obce projednalo

Rozpočtové opatření číslo 3

Odměny členům zastupitelstva

Podání žádosti o dotaci z POV

Zastupitelstvo obce schválilo

Program zasedání zastupitelstva

Rozpočtové opatření číslo 3

Odměny členům zastupitelstva

Podání žádosti o dotaci z POV – výměna oken a dveří – obecní obchod

Usnesení 3. veřejného zasedání zastupitelstva obce ze dne 4. března 2011

Zastupitelstvo obce projednalo

Pronájem obecního pozemku

Rozpočet obce na rok 2011

Finanční příspěvek na činnost MAS

Inventarizaci obecního majetku – návrh na vyřazení

Žádost o finanční příspěvek MŠ Ivaň

Žádost o finanční příspěvek bowling

Rozpočtový výhled 2011 - 2014

Zastupitelstvo obce schválilo

Program zasedání zastupitelstva

Pronájem obecního pozemku Klas Kralice na Hané

Rozpočet obce na rok 2011

Finanční příspěvek na činnost MAS

Inventarizaci obecního majetku – návrh na vyřazení

Žádost o finanční příspěvek MŠ Ivaň

Žádost o finanční příspěvek bowling

Rozpočtový výhled 2011 - 2014

Upozornění:

Upozorňujeme občany, že paní Vladimíra Bukovcová v úředních hodinách na obecním úřadě vybírá poplatky za odvoz komunálního odpadu, poplatky ze psů a nájem za obecní pozemky.

Po těchto proslovech následoval vlastní křest knihy jejímiž kmotry se stali : JUDr. Jan Kux, paní Jaroslava Mězlová z Tovačova a místostarostka Klopotovic paní Olga Horáková.

Všechna tato vystoupení byla proložena hudbou a zpěvem, „na živo“ hrány skladby: Klopotovská, Muži od Zborova, Přejdi Jordán, Život je jen náhoda, Tmavomodrý svět - na klávesy hrála Paní Lenka Čechová, zpívaly: Terezie Čechová a Michaela Majerová.

Během celého jednání v zasedací místnosti byly na filmové plátno promítány foto přílohy z knihy „Divizní generál Ondřej Mězl...“

Na závěr oficiální části v zasedací místnosti obecního úřadu zpívána národní hymna Kde domov můj, poté se všichni odebrali k památníkům 1. a 2. světové války, kde položením kytiček a salvou přítomných členů klubu vojenské historie z Olomouce v legionářských uniformách, byla uctěna památka těch, kteří bojovali a položili života na naši svobodu. Poté následovalo pohoštění a neformální beseda.

Nezbývá jen srdečně poděkovat všem těm, kteří se přičinili za hezké sobotní odpoledne. A nebyli to jen pořadatelé a účinkující, byly to také naše ženy z Kulturní komise při obecním úřadu, které připravily a postaraly se o pohoštění účastníků.

Celou tuto akci zdokumentovala paní Vladimíra Lehká – Bukovcová, a některými ze svých fotografií doplnila tento příspěvek do Lopotníka.



Křest knihy „Divizní generál Ondřej Mězl v kontextu doby“

Křest knihy „Divizní generál Ondřej Mězl v kontextu doby“ se konal 12. března 2011 za účasti cca 100 osob. V bývalé školní třídě se snad ještě nikdy tolik osob nesešlo.

Pořadatelem byl Klub přátel JUDr. Jaroslava Krempa při o.p.s. Tovačovský zámek, který uvedenou publikaci vydal za finanční podpory sponzorů. Po zahájení, které provedl člen Klubu JUDr. Jaroslava Krempa Karel Šálek, přivítala všechny přítomné také místostarostka obce Olga Horáková.

Jako další se ujala slova redaktorka publikace PhDr. Hana Bartková, která přítomným přiblížila knihu o generálu Mězlovi a její autory. V této monografii si dali autoři za cíl vylíčit osudy klopotovského rodáka Ondřeje Mězla na pozadí historických událostí první poloviny 20. století. Na začátku této práce bylo jen několik encyklopedických hesel či internetových vojenských serverů.

Následovala úmorná práce s hledáním a získáním dalších informací z archivů a literatury. Nebylo vždy pro autory snadné oprostít se od polopravd a někdy také vyložených nepravd různých autorů. Pokud se týká obsahu je tato kniha rozdělena do tří stěžejních kapitol: Z rodných Klopotovic na frontu 1. světové války, Meziválečná vojenská kariéra, Generál Ondřej Mězl (Andrej Gak) v domácím a zahraničním odboji. Nechybí zde ani popis osudů rodiny Ondřeje Mězla v protektorátu.

JUDr. Jan Kux ve svém příspěvku hovořil o své cestě po stopách legionářů v Polsku, na Ukrajině a v Rusku, kterou absolvoval až do dalekého Vladivostoku. Zmínil se také o internačním táboře ve Svatobořicích, ve kterém byli internováni rodinní příslušníci těch, kteří odešli do zahraničí bojovat za naše osvobození.

Zdeněk Klobouk doplnil údaje o generálu Mězlovi o malý úryvek z jeho deníku, v němž popisuje svou situaci v roce 1916.

20. listopadu 1916

„Vstoupil jsem do srbské armády z politických důvodů, abych jako většina mých druhů dokumentoval protirakouské smýšlení českého národa“.

9. prosince 1916

„Sedím v prosté vesnické jizbě v malé ruské vesnici Kugurluj u Izmailu. Co všechno jsem prožil od té doby co jsem odešel z domova. Brzy to budou dvě léta. Vrátil jsem se živ a zdrav z Dobrudže což je poloviční zázrak. Každým dnem víc e a více vzpomínám svých drahých od kterých už osm měsíců nemám zpráv.“

Dále hovořil o protirakouském smýšlení klopotovských usedlíků v době okolo roku 1848 a v době národního obrození, které se vytvářelo pod vlivem tehdejšího učitele Josefa Štěpánka.

Petr Indrák připomněl že z Klopotovic pochází řada rodáků a osobností a uvedl některé z nich, např. hudební skladatel Václav Plachý (*1785), zemský soudní rada Dr. Šimon Krátký (*1848), vicepresident země Moravskoslezské Dr. Jindřich Žáček (*1876), církevní hodnostář ThDr. PhDr. František Klobouk (*1877), lázeňský a městský lékař v Rožnově pod Radhoštěm Stanislav Letocha (*1882), hudebník Mgr. Jan Přehnal (*1940) a mnohé další.

Studentka FF UP v Olomouci Alenka Zatloukalová přečetla úryvek z knihy a sice popis událostí let 1938 – 1939.

Rozpočet obce na rok 2011

Příjmy

<i>Daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti</i>	381 000,00
<i>Daň z příjmu fyzických osob z podnikání</i>	16 000,00
<i>Daň z příjmu fyzických osob z kapitál.výnosů</i>	34 000,00
<i>Daň z příjmů právnických osob</i>	403 000,00
<i>Daň z přidané hodnoty</i>	861 000,00
<i>Správní poplatky</i>	2 000,00
<i>Poplatek za likvidaci komunálního odpadu</i>	54 000,00
<i>Daň z nemovitostí</i>	538 000,00
<i>Celkem</i>	2,289 000,00
<i>Nedaňové příjmy</i>	
<i>Poplatek ze psů</i>	2 200,00
<i>Pronájem pozemků - občané</i>	1 500,00
<i>Pronájem obchod</i>	32 000,00
<i>Pronájem pohostinství</i>	24 000,00
<i>Pronájem pozemků</i>	50 000,00
<i>Stočné</i>	32 000,00
<i>Neinvestiční transfery ze státního rozpočtu</i>	60 100,00
<i>Neinvestiční přijaté transfery</i>	328 905,00
<i>Příjmy celkem</i>	2,819 705,00

Výdaje

Pozemní komunikace

Záležitosti pozemních komunikací j.n. 257 000,00

Dopravní obslužnost

Doprava 34 000,00

Odvádění a čištění odpadních vod – ČOV

Platy zaměstnanců 39 000,00

Povinné poj. na soc. zabezpečení 10 000,00

Povinné poj. na zdravotní pojištění 4 000,00

Ostatní osobní výdaje 2 000,00

Nákup materiálu 4 000,00

Opravy a udržování 30 000,00

Budov, haly, stavby 200 000,00

Nákup služeb – rozbory 10 000,00

Celkem 299 000,00

Příspěvky školky

Příspěvek Ivaň 16 000,00

Základní školy

Základní škola Tovačov 113 000,00

Základní škola Prostějov 6 000,00

Základní škola Olomouc 6 000,00

Celkem 125 000,00

Knihovna

Ostatní osobní výdaje 5 000,00

<i>Knihy, učební pomůcky, tisk</i>	5 000,00
<i>Celkem</i>	10 000,00
<i>Kultura</i>	
<i>Nákup materiálu</i>	5 000,00
<i>Nákup služeb</i>	25 000,00
<i>Pohoštění</i>	18 000,00
<i>Věcné dary</i>	10 000,00
<i>Celkem</i>	58 000,00
<i>Sdělovací prostředky</i>	
<i>Nákup ostatních služeb</i>	1 000,00
<i>Budovy, haly, stavby</i>	120 000,00
<i>Celkem</i>	121 000,00
<i>Veřejné osvětlení</i>	
<i>Opravy a udržování</i>	267 000,00
<i>Nákup materiálu</i>	2 000,00
<i>Elektrická energie</i>	170 000,00
<i>Celkem</i>	439 000,00
<i>Pohřebnictví</i>	
<i>Ostatní osobní výdaje</i>	5 000,00
<i>Celkem</i>	5 000,00
<i>Sběr a svoz nebezpečných odpadů</i>	
<i>Nákup ostatních služeb</i>	10 000,00
<i>Nákup ostatních odpadů</i>	17 000,00
<i>Celkem</i>	27 000,00
<i>Sběr a svoz komunálních odpadů</i>	
<i>Nákup služeb</i>	72 000,00
<i>Celkem</i>	72 000,00
<i>Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň</i>	
<i>Ostatní osobní výdaje</i>	80 000,00
<i>Nákup materiálu</i>	5 000,00
<i>Pohonné hmoty a maziva</i>	14 000,00
<i>Nákup služeb</i>	80 000,00
<i>Drobný dlouhodobý hmotný majetek</i>	21 000,00
<i>Opravy a udržování</i>	5 000,00
<i>Celkem</i>	205 000,00
<i>Požární ochrana</i>	
<i>Opravy a udržování</i>	5 000,00
<i>Pohonné hmoty a maziva</i>	5 000,00
<i>Drobný hmotný investiční a neinvestiční majetek</i>	5 000,00
<i>Cestovné</i>	1 000,00
<i>Nákup materiálu</i>	1 000,00
<i>Celkem</i>	17 000,00
<i>Zastupitelstvo obce</i>	
<i>Odměny členů zastupitelstev obcí a krajů</i>	342 000,00
<i>Povinné pojištění na zdravotní pojištění</i>	31 000,00
<i>Celkem</i>	373 000,00
<i>Činnost místní správy</i>	

Řemesla téměř zapomenutá – krejčí

Až do poloviny 19. století nosili naši předkové hanácký kroj. Teprve po roce 1858, když v Prostějově vznikla první továrna na šití oděvů (podnik to byl tehdy první svého druhu v celém Rakousku), se začalo šířit nejdříve ve městech a posléze také na venkově užívání takto vyrobených oděvů.

Kroj byl tehdy drahý a nemoderní, městský oděv byl dobrý a hlavně velmi levný. Ohlasem na upouštění od nošení hanáckých krojů jsou na tehdejší dobu velice typická slova pisatele z Bílovic u Prostějova, otištěná ve „Hvězdě Olomoucké“ v roce 1859.

„Naši otcové byli též hajdaláci nosíce pestrý hanácký šat? Koukněte jen na sebe, nejste-li nyní hajdaláci v nevkusné hadry se strojíce, nejste-li skuteční komedianti, an obléknuvše městské šaty na pány si hrátí chcete. Tím nedokážete, že jste ve vzdělanosti pokročili, když budete svlíkat národní svůj kroj a s krojem národní mravy! Věnujte raději zbytečné peníze které za drahé a darebné ty hadry vyhazujete - na knihy, zakládaje obecní knihovny a tak se zušlechťujte. Takto dokážete, že jste pokročili, pak smíte hrdě říci „me sme me“ nyní ale ne, neboť nejste Hanáci, nýbrž jen (sit venia verbo) – opičáci !“

Do této doby krejčí na venkově šili pracný hanácký kroj. Všední kroj byl zhotovený z hrubého domácího plátna, buď málo nebo vůbec nezdobený. Na všední den se také dotrhávaly části kroje svátečního. Ale krojům na naší Hané se ještě někdy budeme věnovat.

V roce 1837 byli v naší obci tito příslušníci cechu krejčovského: mistr Jakub Doležel a dále - Václav Kovařík, Martin Bahounek a František Prášil – tito ale nebyli mistři.



415. Kroje z Tovačovska. Tetička v „liščáku“, žena v „korálku“ a žnečka v bílých marynkách.

Kroje z Tovačovska. Tetička v „liščáku“, žena v „korálku“ a žnečka v bílých marynkách.

Právě v době Bitvy u Tovačova tj. 15. července 1866 byla po vydatných deštích velkou překážkou pro útočící pruské vojsko. Vzhledem k tomu, že ani provedená regulace neodstranila podél jejího toku záplavy je jisté, že před regulací byly tyto daleko většího rozsahu. Poslední regulace Blaty byla provedena v letech 1904 -1905.

Bažantnici podle Smlouvy uzavřené 26. března 1807 mezi obcí Klopotovice a některými jejími usedlíky na straně jedné a tovačovským panstvím na straně druhé rozhodla hospodářská správa tovačovského panství zřídit na části pozemků, postižených častějšími záplavami řeky Blaty a patřících z části k Viklickému dvoru a zčásti obci Klopotovice a jejich usedlíkům. Klopotovská obec a její usedlíci měli na tomto místě role, louky a jeden včelín - to vše v celkové výměře 19 měříc, šest osmin a jeden a čtvrt sáhu.

Podle starého katastru jmenovala se tato polní trať „Občiny“ v době uzavření smlouvy okolo roku 1900 se název „ve šraňkách“ užíval pro polní trať za klopotovským „bahnem“ směrem k Viklickému dvoru na pravém břehu řeky Blaty.

V této smlouvě se píše o rolích, ale to je možno považovat téměř za vyloučené, tedy že by v části „Bažantnice“ mohla být orná půda pro její značné zamokření, je tedy velice pravděpodobné, že původní tok řeky Blaty doznal pozdější změny.

V letech 1892 až 1894 byla Bažantnice zrušena a stromy vykáceny.

Právě o lesík „Bažantnice“ se tedy dne 15. července 1966 strhl nelítostný boj. V tomto boji padl také velitel rakouského pluku číslo 25. barona Mamuly – plukovník Prokop von Kunsti. Na bojišti také padl velitel pruského fízilírského pluku major Eduard von Behr.

Vlastní bojiště se nacházelo na pozemcích polních tratí zvaných Rybníky. Starý rybník se nacházel na tovačovském katastru na levé straně toku řeky Blaty naproti Viklickému dvoru. Rybník pannin na klopotovském katastru na levé straně toku řeky Blaty a to nad Starým rybníkem. Oba rybníky jsou doloženy již v roce 1656 a byly vypuštěny po roce 1790, ale názvy polních tratí se nezměnily.

Bezedný důl je pozůstatkem doby, kdy v okolí Tovačova ve velkém počtu se nacházela „blata“, která byla namáhavou prací poddaných přeměňována z části na rybníky a zčásti na pastviny a teprve mnohem později po vypuštění a vysušení rybníků na úrodná pole. Tak ve Smlouvě z roku 1482 uzavřené mezi panem Ctiborem Tovačovským a kostelem olomouckým se hovoří „o braní užítku z důvodů, že jsem od toho blata práci k osušování měl“. Takovýchto „bezedných dolů“ se nacházelo v okolí Tovačova veliké množství a říkalo se jim také „okna bezedná“.

Prameny

Antonín Ugwitz – Z minulosti města Tovačova a okolí – 1907

Gustav Vožda – Kdysi dávno mezi Blatou a Valovou – 2000

Archiv Lopotníku

Platy zaměstnanců v pracovním poměru	166 000,00
Ostatní osobní výdaje	10 000,00
Povinné pojištění na soc.zabezpečení a přísp.	42 000,00
Povinné pojištění na zdravotní pojištění	15 000,00
Ostatní povinné pojištění hrazené zaměstnavatelem	1 000,00
Knihy, tisk	1 000,00
Nákup materiálu	30 000,00
Studená voda	3 000,00
Plyn	45 000,00
Služby pošt	2 000,00
Služby telekomunikací a radiokomunikací	22 000,00
Služby školení a vzdělávání	5 000,00
Nákup ostatních služeb	55 000,00
Cestovné	2 000,00
Pohoštění	2 000,00
Ostatní neinvestiční dotace nez. apod.organizacím	9 000,00
Dary obyvatelstvu	18 000,00
Opravy a udržování	231 000,00
Služby peněžních ústavů	10 000,00
Služby peněžních ústavů	42 000,00
Celkem	711 705,00
Výdaje celkem	2 819 78,00

Naši rodáci – hudební skladatel Václav Plachý

Hudební skladatel a varhaník Václav Plachý, který se narodil v Klopotovicích 4. září 1785, patří k nejvýznamnějším osobnostem, které z této obce pocházejí. Jeho otec Jan Plachý (+ 1827 v 80-ti letech) byl sedlák, původem z Klenovic na Hané. V Klopotovicích se 2. 7. 1780 jako vdovec podruhé oženil. Jeho druhá manželka Anna rozená Žáčková (1738 ? + 1803) byla vdovou po zesnulém Ondřeji Prašilovi (1747 ? + 1780) z Klopotovic. Václav Plachý měl ještě starší bratry Jana Pavla (1781 - ?), Vavřince a Bartoloměje (dvojčata narozená r. 1783) a mladšího bratra Jakuba (1788 + 1841).

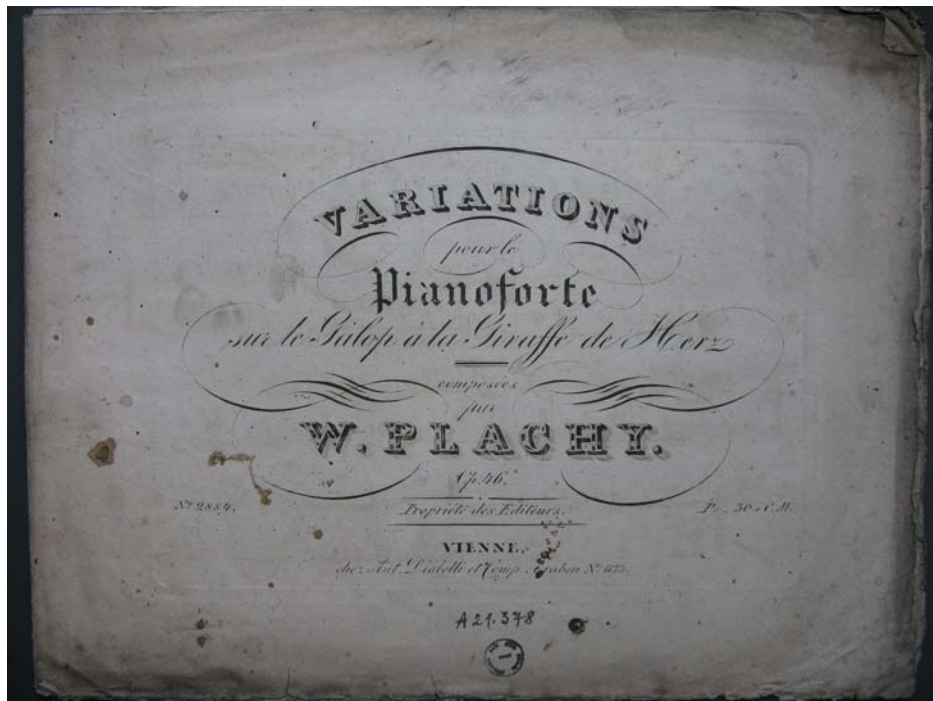
Hudebního vzdělání se patrně mladému Václavovi a také jeho bratru Jakubovi dostalo u strýce Antonína Plachého (1760-1826) regenschorihho v nedalekém Dubu nad Moravou. Antonín Plachý v této době patřil k nejlepším varhaníkům na střední Moravě, komponoval také chrámovou hudbu a skladby pro varhany a klavír. U svého strýce se mohl Václav Plachý naučit nejen hrát na varhany a na housle, ale také zde získal základy hudební teorie. Antonín Plachý ho kolem roku 1800 poslal na další studia do Vídně. Zde se Václav Plachý natrvalo usadil, neboť roku 1811 získal místo varhaníka v kostele piaristů ve Vídni – Josefově, kde pak působil 46 let, téměř až do své smrti v roce 1858.

Ve Vídni se Václav Plachý přátelil s významnými osobnostmi tehdejšího hudebního života (např. skladatelem Johanem Nepomukem Hummelem) a znal se osobně i s Ludwigem van Beethovenem, kterému věnoval své klavírní variace op. 5 na téma z opery Fidelio.

Václav Plachý komponoval zejména skladby klavírní a také chrámové, jeho skladatelské dílo čítá kolem sto dvaceti kompozic. Stylově jej lze zařadit do období raného romantismu první poloviny 19. století. Václav Plachý působil navíc také pedagogicky, učil hru na klavír a housle a proto se pohyboval často v salonech měšťanských a šlechtických rodin. Své klavírní skladby – variace, fantazie, rondo na různá dobová témata (např. z oper nebo písní) a taneční skladby – tvořil ke studijním účelům pro své žáky a některým jim dedikoval. Řada jeho kompozic vyšla ve Vídni tiskem ještě za jeho života.

Bratr Václava Plachého Jakub byl rovněž hudebně činný, působil jako klavírista v Budapešti až do své smrti v roce 1841.

PhDr. Ingrid Silná PhD.



Řekli, napsali...

Wolfgang Amadeus Mozart - 1756 -1791, hudební skladatel

Hudba i když vyjadřuje ty nejsilnější emoce nesmí nikdy urážet sluch, ale spíš ho těšit a stále zůstávat hudbou.

André Salmon – 1881 – 1969, francouzský básník, prozaik a esejista
Klavír ... celý orchestr v deseti prstech !!!

Plútarchos z Chairóneie - asi 50 až 120, řecký filozof a spisovatel
Proti hněvu a žalu si zvete hudbu.

K událostem před 145 lety – bitva u Tovačova 15. července 1866 Procházka po bojišti

Naši pomyslnou procházku po bojišti u Tovačova z roku 1866 započneme od místa, kde stával ještě do poloviny devadesátých let minulého století na pravé straně toku řeky Blaty Viklický dvůr. Právě odtud, od tohoto místa zaútočily dva pruské pluky, přisedši sem od Prostějova na dva rakouské pluky, které pochodovaly od Olomouce směrem k Tovačovu a dále ke Kojetínu k obraně Vídně. Největší bitva se poté odehrávala u „Bažantnice“ – lesíka to nacházejícího se na levé straně toku řeky Blaty právě naproti Viklickému dvoru. Naše procházka bude tedy dále již pokračovat po levé straně toku řeky Blaty přes Starý rybník a rybník Pannin k „Bažantnici“ a dále k Bezednému dolu.

Viklický dvůr stával až do poloviny 90. let min. stol. na pravé straně toku řeky Blaty u silnice Prostějov – Tovačov. Z původního rozsáhlého areálu panského dvora zůstala po provedené demolici pouze budova Sýpky, která stojí nad bývalým areálem samotného dvora. Předchůrkyní panského dvora byla ves VÝKLEKY o které jsou zmínky v letech 1131 až 1359. Ještě v roce 1522 ve Smlouvě pana Jana z Pernštejna, který byl tehdejším majitelem tovačovského panství, uzavřené s Dorotheu abatysí kláštera u sv. Jakuba na předhradí olomouckém se hovoří o lidech vyklických. Ale už v roce 1526 je první zmínka o dvoře viklickém, který byl vrchností tovačovskou založen na zřejmě již opuštěných pozemcích vsi Výkleky. V roce 1556 v listě pana Vojtěcha z Pernštejna potvrzujícím tovačovským měšťanům výsadní práva už o vsi Výkleky není zmínky. Poslední přestavbu dvora provedl po roce 1840 tehdejší majitel tovačovského panství Jan Nepomuk hrabě z Künburka. Vzhled dvora po této přestavbě se v podstatě nezměnil až do jeho demolice.

Právě z tohoto prostoru zaútočily pruské pluky číslo 44. a 4. na rakouské pluky číslo 71. a 25. V řadách rakouského 71. pěšího pluku byli vojáci ze Slovenska a také Hanáci. Boj se pak soustředil u Bažantnice – lesíka na levé straně řeky Blaty nacházejícímu se naproti Viklickému dvoru.

Řeka Blata (místně také zvaná Viklička) je významným přítokem řeky Moravy. Řeka pramení v Bonzovské vrchovině u obce Bílsko 440 m nad mořem, zhruba v polovině vzdálenosti mezi Konicí a Litovlí. Blata má tyto přítoky: z levé strany je to Romza a ze strany pravé Sumica a Zlatá stružka. Délka toku řeky Blaty je 45,1 km a plocha povodí 305,6 km². Průměrný roční průtok z období let 1931-1960 je 0,60m³/s. Dlouhodobý roční úhrn srážek v jejím povodí je 553 mm. Blata se vlévá na úrovni 193 m nad mořem u Tovačova-Anína do Mlýnské strouhy.

Řeka Blata nepochybně dříve sdílela osud močálovitého toku. Tekla od Dubu a Věrovan přes klopotovské a tovačovské území meandrovitými zákruty, místy přes „blátivá oka“ až do míst, kde se říkalo „Na basách“ (později zde byl postaven cukrovar). Blata se nacházela v místech Pannina rybníka, Starého rybníka a rybníku Plac (Zvolenov).

Nejstarší informace o její regulaci jsou z roku 1814. Tehdy se proměnilo veliké množství dosud blátivých ploch v úrodná pole. Takže v roce 1833 se Blata již nacházela v téměř esovitém záhybu jak ji známe ze všech pozdějších map a také v současnosti. O tom, že tato řeka dokázala svými záplavami způsobit veliké škody jsou zprávy z let 1883 a 1897.